

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 28. oktober 2010
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMLPJ
Sags nr.: 1009124
Dok nr.: 338781

Medlem af Folketinget Liselott Blixt (DF) har den 25. oktober 2010 stillet følgende spørgsmål nr. S 245 til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål S 245:

”Hvad er ministerens holdning til, at en stærkt psykotisk og skizofren kvinde omtalt i artiklen »Syg kvinde lever i skidt og møg« den 24. oktober 2010 i flere år har levet en uværdig tilværelse, og hvordan vil ministeren forhindre, at det ikke sker for andre?”

Svar:

Jeg bliver naturligvis dybt berørt, når jeg hører om sager som den foreliggende, hvor en psykisk syg kvinde ikke har fået den fornødne hjælp til at kunne tage tilstrækkeligt vare på sig selv og sit hjem.

Samtidig må jeg også sige, at sager som disse illustrerer den svære balance der er mellem, hvornår mennesker skal have ret til at afvise at tage imod hjælp, og hvornår vi som samfund kan og vil tvinge til f.eks. indlæggelse og behandling.

Borgerens egen læge har et ansvar i form af at henvise patienten til relevant behandling, når patienten efterspørger dette, eller at motivere patienten til at tage imod relevant behandling, hvis patienten ikke selv efterspørger det, men det står klart for lægen, at der er behov herfor. I sidste ende skal lægen også medvirke til at få patienten tvangsindlagt, såfremt lægen finder, at betingelserne herfor er opfyldt.

Men hvis personen ikke ønsker at lade sig behandle, og betingelserne for tvangsindlæggelse ikke er opfyldt, er det som bekendt ikke muligt at indlægge den psykisk syge til behandling på psykiatrisk afdeling.

Kommunerne har ansvaret for sociale tilbud til sindslidende med henblik på hjælp til håndtering af deres hverdag. Disse socialpsykiatriske tilbud hører under socialministerens område og er nærmere beskrevet i socialministerens besvarelse af spørgsmål S 244.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Lene Paikjær Jensen